

БІЛЕЦЬКИЙ Євген Тимофійович (11. 10. 1865, Росія — після 1944, Волинь) — військовий діяч. Генерал-хорунжий Армії УНР. Закін. Владикавказ. реал. училище, Тифліс. піхотне юнкер. училище (1887). Служив у Туркестані. Під час 1-ї світової війни — командир частин Запілья Румун. фронту. З утворенням ЦР брав активну участь

в укр. нац. русі, українізації частин рос. армії. Входив до складу Укр. ген. військ. комту (від травня 1917), був його представником при штабі Румун. фронту, комісаром уряду УНР при 6-й кін. дивізії. За Гетьманату — командир Офіцер. полку в Києві. Після перемоги Директорії виїхав до Польщі, але згодом повернувся до Армії УНР, був признач. головою ремонт. комісії, нач. тилу армії (від вересня 1920). Перебував у таборах інтернов. частин у Польщі, згодом жив на Волині. 1939–43 працював з укр. військ. формуваннями Т. Бульби-Боровця. З приходом у 1944 на Волинь рад. армії заарешт. і розстріляний.

Рекомендована література

1. Список подполковників по старшинству на 15 мая 1913 г. С.-Петербург, 1913;
2. За незалежність. Л., 1934. Ч. 1;
3. Тинченко Я. Українське офіцерство: шляхи скорботи та забуття. 1917–1921 роки. К., 1995;
4. Колянчук О. Українська військова еміграція у Польщі. 1920–1939. Л., 2000.

К. Є. Науменко

Бібліографічний опис:

Білецький Євген Тимофійович / К. Є. Науменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40006>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).